

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/136/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6210010268
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6210010268.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka prejednal na verejnom zasadnutí konanom 17.12.2013 odvolanie obžalovaného C. L. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 03.10.2013, sp. zn. 8T 125/2010 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému C. L., nar. XX.XX.XXXX, pri právoplatne uznanej vine rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 16.05.2011, sp. zn. 8T 125/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11.12.2012, sp. zn. 5 To 130/2012 zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. ukladá podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 29.11.2010, sp. zn. 9T 61/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 03.02.2011, sp. zn. 2 To 27/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. L. sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný C. L. odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keď vina obžalovaného bola právoplatne uznaná rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 16.05.2011, sp. zn. 8T 125/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 03.02.2011, sp. zn. 2 To 27/2011.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný a tiež okresný prokurátor, ktorého odvolanie smerovalo do výroku o treste. Mal totiž za to, že obžalovanému nebol ukladán trest v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 28.04.2008, sp. zn. 9T 132/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30.07.2008, sp. zn. 3 To 159/2008, ktorým bol odsúdený za drogový zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený 16.10.2008 a

bola mu určená skúšobná doba dvoch rokov. Z uvedeného vyplýva, že zločinu lúpeže sa obžalovaný dopustil v priebehu skúšobnej doby.

Ďalej bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 29.11.2010, sp. zn. 9T 61/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 03.02.2011, sp. zn. 2 To 27/2011 odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V závere odvolateľ poukázal, že po prepustení z väzby na slobodu sa obžalovaný dopustil ďalšieho protiprávneho konania 22.08.2013 kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a následne tiež protiprávneho konania 21.10.2013 kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., pričom obžalovaný bol v týchto veciach vzatý do väzby.

Z uvedeného možno tak konštatovať, že vykonané tresty nemali vplyv na prevýchovu obžalovaného, a preto súd mal postupovať pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., t.j. v rámci trestnej sadzby 9 rokov a 6 mesiacov až 16 rokov - § 41 ods. 2 Tr. zák.

Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil prísnejší nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania v podstate argumentoval tým, že nebol dôvod ukladať mu trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, keď dolná hranica predstavuje trest vo výmere 7 rokov. Prvostupňový súd podľa jeho názoru nedostatočným spôsobom zhodnotil, že bol podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, i keď formálne sú naplnené podmienky pre ukládanie trestu podľa tzv. asperačnej zásady, v jeho prípade sú aj okolnosti na použitie zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr. zák.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne sám vo veci rozhodol tak, že v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zák. neprihliadne na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a uložil mu trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd na podklade odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal všetky výroky prvostupňového rozsudku, ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že len odvolanie okresného prokurátora bolo dôvodné.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovaného, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu pochybnosti o správnosti zistení týkajúcich sa výroku o treste, keďže skutkové zistenia ako i právna kvalifikácia zostali nedotknuté.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje zistenia ohľadne trestu oprel, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody len vo výmere 9 rokov.

Za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody na 7 až 12 rokov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Vychádzajúc z asperačnej (zostrujúcej) zásady upravenej už Ústavným súdom SR, krajský súd potom obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, t.j. pri strede trestnej sadzby 7

až 16 rokov. V tejto súvislosti si v celom rozsahu osvojuje odvolacie argumenty okresného prokurátora, pretože majú vecný základ a zásadný vplyv na výmeru trestu. Krajský súd tiež zistil, že obžalovaný sústavne pácha aj násilnú trestnú činnosť a je preto potrebné v záujme ochrany spoločnosti ako i generálnej prevencie na jeho prevýchovu pôsobiť zásadným spôsobom, pretože predchádzajúce tresty zjavne u neho nespĺnili prevýchovný účel. Krajský súd preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, ktorý trest považuje za primeraný a skutočne nevyhnutný pre nápravu obžalovaného, keď prejednávanéj trestnej činnosti sa navyše dopustil v dobe plynutia skúšobnej doby uloženej mu po podmienenom prepustení 16.10.2008, pre drogový trestný čin.

Obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Zároveň krajský súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš z 29.11.2010, sp. zn. 9T 61/10 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica z 03.02.2011, sp. zn. 2 To 27/11 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, keďže nezistil žiadne, ani poľahčujúce okolnosti a už vôbec nie okolnosti uvedené v § 39 Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.